

**הבעל המדוגז שולח שוטרים ובלשים
כדי לחפש את אשתו, שבדחה עם בתו
לאמריקה ושמוענת שהיא נוצרייה**

המירדף

פרקליט טמיר עם אידינת
חזרה למאבק

גבר על משבר הפרידה שלו מאנאבל, וחמשמש היום כמלווה החברתי הקבוע של הזמרת אילנית, ברור לגמרי שאנאבל לא תוותר בקלות רבה על נטלי.

בלשים

ואפ.בי.איי.

עוד הכא של טמיר הוא שכירת בלשים פרטיים אמריקאים וישראלים, כדי שימצאו את אנאבל ונטלי. אין ספק, שמיד עם היודע פסקהדין ירדה אנאבל למחתרת ולקחה איתה את נטלי.

טמיר העשיר מארגן עתה את אחד המירדפים הגדולים ביותר בין ישראל לארצות-הברית. הבלשים הפרטיים שלו, בעזרת אנשי האפ.בי.איי., המצויים על קיום צווי בתי-משפט, ינסו לגלות את מקום מגוריה החדש של אנאבל יחד עם הידיד הפלסטיני שלה.

גם כשיסתיים המירדף הגדול, ואנאבל תימצא, עדיין לא תסתיים הפרשה. טמיר ינסה בוודאי לקחת את נטלי בכוח, אך קשה להניח שהדבר יעלה בידיו. הוא יאלץ לפנות לעזרת החוק האמריקאי, אך יש להניח שגם אנאבל תעשה כן. היא תנסה, בעזרת צוויים של בתי-משפט אמריקאיים, להעביר את רוע גזירת בית-המשפט הישראלי ולהילחם בבתי-משפט בארצות-הברית נגד הנסיון לקחת ממנה את בתה.

ידידיה של אנאבל מאמינים כי בסופו של דבר היא תנצח. "כל העניין הזה כאילו היא מוניהח את הבת שלה הוא לא נכון", הם טוענים, "אנאבל היא אם מסורה ואוהבת. היא תילחם כמו לביאה כדי שנטלי תישאר ברשותה. פרשת ילדי יונדף, מבטיחים ידידיה של אנאבל, תהיה כאן וכאפס לעומת פרשת נטלי טמיר, אם אכן יצליח אלי למצוא את נטלי וינסה להביא אותה לישראל."

חינוכיים טוב יותר מאשר אמה, ובוודאי שטוב יותר מאשר הוריה של אמה. "לגבי הרומן של אנאבל עם הפלסטיני קבעה השופטת שצקי: "האם יכולה לחיות עם מי שהיא רוצה, אפילו עם אדם עויין. אך המצב שונה לגבי הילדה, הילדה עלולה ליפול להשפעה של בן דת ולאדם זרים ואף עויינים."

טמיר עצמו נדהם מפסקהדין של ה-שופטת שצקי. ידידיו הקרובים ועורכי-דין אחרים, שעמם התייעץ לפני המישפט, אמרו לו שאין לו כל סיכוי לזכות בבת.

על-פי הוראתה של השופטת תעביר שגרירות ארצות-הברית בתל-אביב את צו בתי-המשפט הישראלי לאנאבל בנייר יורק. אך לטמיר, שהצליח בינתיים להתי-

אנאבל ניסתה להילחם בכל כוחה נגד כוונתו של בעלה לקחת את נטלי ממנה. בפני בית-הדין-הרבני היא טענה שאינה יהודיה כלל, ולכן אין לבית-הדין זה כל סמכות לדון בעניינה. בפני בית-הדין המחוזי היא טענה שהיא יהודיה, לכן צריך הדיון לעבור לרבנות. אלי טמיר לא נשאר חייב. הוא הצליח להשיג עדות מרב אמריקאי, שלפיה הוציאו ממנו אנאבל והוריה במירמה תעודה על-כך שהם לא יהודים.

השפעה

עויינת

ראה שבאותו רגע החליטה אנאבל להגן על הזכות להתזיק בבתה. היא נטלה את נטלי והסתלקה מהארץ. בשלב

אנאבל בארצות-הברית עם ערבי פלסטיני, וכאשר השלושה, אנאבל, נטלי והר פלסטיני, נפגשים, משפיע הדבר לרעה על הילדה. קין הודה בשמה של מרשתו שהיא עובדת קשה לפרנסתה, וכי לעיתים היא משאירה את נטלי אצל סבא וסבתא, המטפלים יפה בנכדתם. לרוב לקחת אנאבל את נטלי איתה למסעותיה. כן הודה קין שלאנאבל יש ידיד ערבי פלסטיני, אולם "אין לאיש זכות להכתוב לה עם מי לצאת."

פסקהדין של השופטת המחוזית עדנה שצקי היה יותר ממפתיע. שצקי שוכנעה מדברי עורכי-הדין הדר, שטובת הילדה מחייבת שנטלי תהיה ברשותו של אביה, המסוגל לספק את צרכיה החומריים וה-

זה הפך המאבק חריף עוד יותר. אלי טמיר טען בבית-המשפט שאשתו אינה מצליחה לפרנס את עצמה ואת בתה בכבוד. "היא נודדת בארצות-הברית מעיר לעיר, נטולת פרוטה ומשאירה את נטלי אצל הוריה הזקנים. טמיר, טען עורכי-הדין הדר, "הוא איש עתיר נכסים ויכול לטפל בבתו כהלכה."

קלף אחרון שלף הדר את הידיד הי פלסטיני של אנאבל, לדבריו, מתרועעת